

Akormányzó rendelkezése a Szent István Rendről

Budapest, augusztus 19. A Budapesti Közlöny augusztus 20-i száma a következő legfelsőbb kéziratot közli:

„Kedves dr. vitéz Imrédy! Változatlanul ragaszkodva a nemzet ősi hagyományaihoz és a régi intézményeihez, az idei Szent István jubileumi esztendő alkalmából elhatároztam, hogy a honfoglaló Árpád fejedelem nemzetségéből sarjadt Szent István királyunk dicsőséges emlékének tiszteletére a róla elnevezett és Mária Terézia apostoli magyar királynő által 1764. évben alapított Szent István Rend jelvényei a jövőben folytatódólagosan adományoztassanak. Ezért az 1920. évi I. törvény-cikkből eredő jogomnál fogva elrendelem, hogy a Szent István Rend alapszabályaihoz a következő IV. függelék csatoltassék:

»Mindaddig, amíg a magyar királyi hatalomban foglalt jogokat a fennálló törvények értelmében Kormányzó gyakorolja, a Rend nagymesteri teendőit a Kormányzó látja el. Egyebekben a Rend alapszabályai nyernek a változott viszonyoknak megfelelő alkalmazást.«

Kelt Gödöllőn, 1938 augusztus 20. napján.

Horthy Miklós s. k., dr. vitéz Imrédy Béla s. k.

Végetért a magyarok világkongresszusa

Budapest, augusztus 19. A magyarok világkongresszusa pénteken tartotta záróülését, amelyen Kornis Gyula, a képviselőház elnöke »Belföldi és külföldi magyarság« címmel tartott előadást. Meltatta a Világ szövetség megalakulásának jelentőségét és a lelki közösséget, amely az egész földkerekségen élő magyarokat összekapcsolja.

— Bennünket szétszórtságunkban is eltérhetetlenül összekapcsol az öseinkre való közös emlékezés, akiknek sorához a közös múlt és közös származás tudata, mint láncszemeket fűz bennünket — ugymond. — A nemzet fia az, aki ebbe a szellemi történeti közösségbe beletartozónak érzi magát.

A kivándorlók sorsáról emlékezve, megállapította Kornis Gyula, hogy kétségkívül mulasztás terheli azt a magyar félszázadot, amely könnyelműen megengedte, hogy határainkon bőven ömöljön kifelé a magyar vér akkor, amikor külföldről betelepített idegenek ellenállás nélkül szállhattak meg az országot és nyomulhattak a kivándorló magyarok helyére.

Kornis Gyula beszéde után a kongresszust befejeztették, este a vendégek tiszteletére magyar diszhangversenyt rendeztek a Zeneművészeti Főiskola nagytermében.

Magyarul-németül beszélő 18—19 éves

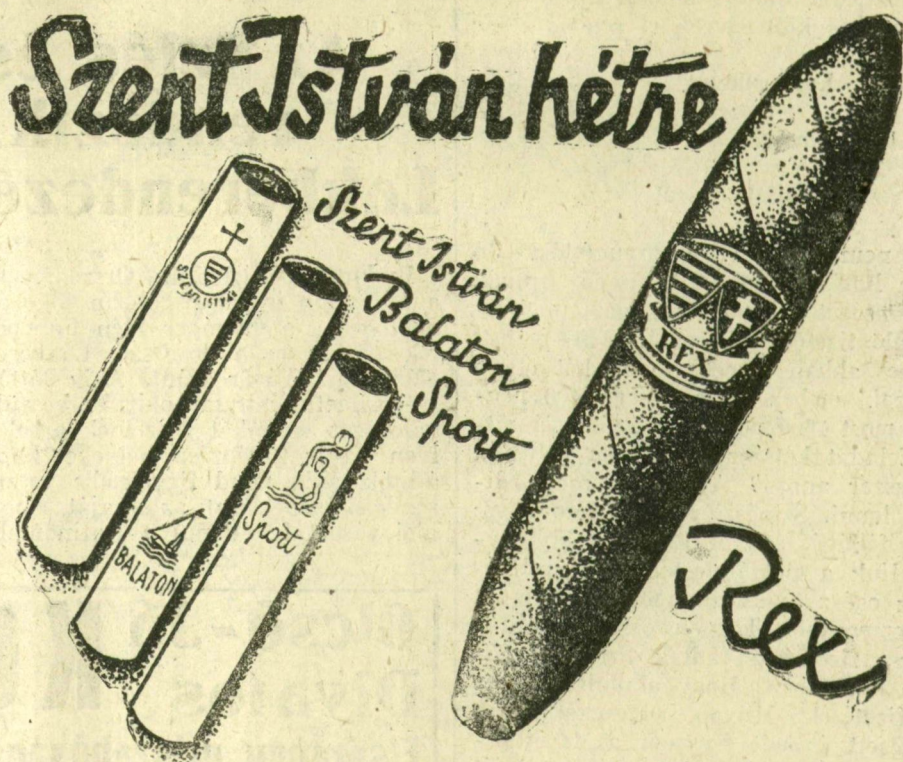
fűszerkereskedő-segédek

100.— P. fizetéssel azonnali belépésre felvesszünk. Ajánlatokat »Azonnali belépés« jellegre Rudolf Mosse-hoz, Budapest, Erzsébet körút 23.

motor-kerékpár
Sportíhoz, utazáshoz
Arak 695-1150-1280

Képviselő: BUJDOSÓ IMRE SZEGED, Feketesas-uca 15. szám. Telefon: 14-23.

A szabadtéri játékokért

„Rá kell mutatni a hibákra, hogy okuljunk, tanuljunk, tökéletesedjünk és megmaradjunk“

A játékok eredményét a legközvetlenebbül a művészi vezetés, a propaganda és a pénzügyi ügyintézés befolyásolja. A mi felfogásunk szerint a sikernek valósággal elengedhetetlen feltétele, hogy

az egészet egységes koncepció

fogja össze. Más módszer mellett születhetnek részletsikerek, de a lendületnek az a szárnyalása, mely a nagy eredményeket szüli, nem jöhet létre.

Végtelesen sajnáljuk, de meg kell mondanunk, hogy a művészi termés nem állt arányban a — befektetéssel. Azért a pénzért, amit elköltöttek, sokkal különbet lehetett és kellett volna produkálni. Olyan jelek, amelyek tudomásunkra jutottak, arra engednek következtetni, hogy ez a baj fennállott a házi-kezelés egész ideje alatt. Az idei tanulságok alapján remélhetőleg segíteni fognak rajta.

Egy-egy egészséges ötlettel nagy mértékben lehet fokozni az érdeklődést a játékok iránt. Különösen sokat segítettek volna ezek az ötletek az idén, amikor teljes három hétig tartottak a játékok. Nem a legserencsésebb gondolat volt például, hogy a kitűnő Kiss Ferencre bízták a Tragédia rendezését. Kiss Ferenc illusztris tényezője a magyar színművészetnek. Amit mint rendező csinált, az intelligens és egyéni munka volt, amely művészi szempontból is joggal tart igényt komoly mérlegelésre. Mégis, Kiss Ferenc nem mint rendező vitta ki az egyik legnépszerűbb színpadi nevet s a rendezése az övé, de nem szabadtéri volt. Hogy nem gondolt a művészi vezetés arra, hogy a Tragédia rendezésére megnyerje például Röbelinget. A Burgszínház volt igazgatója egyik kezdeményezője volt a Tragédia bécsi színrehozatalának, a rendezést, amelyet hatalmas érdeklődést és sikert váltott ki, maga végezte és

neve és szegedi szereplése bizonyára segített volna a nemzetközi érdeklődés kivívásában.

Az Ujházy-darab sokba került a városnak. Sajnos, nemcsak sok pénzbe. Hogy lehetett arról a darabról azt állítani, hogy költői mun-

ka, amelyben sok drámai erő és lüktetés van?

A Hány János Debrecen után került Szegeden szabadtérre. A debreceni előadást hasonlítani nem lehet a szegedihez. A szabadtéri játék egyetlen kelleke tekintetében sem közelíti meg. De a szegedi előadás után is azt a következtetést kellett levonnunk, hogy a Hány nem — szabadtéri darab. Kedves, magyaros, bájos, végtelenül finom és hangulatos a zenéje, de a Dóm-tér arányai között, épp a kimagasló értékei vesztenek a varázsukból. Azután vigyázni kell a rendezéssel. Az oldalra tolt első színből a közönség legnagyobb része alig látott és hallott valamit. Az első felvonásnak ez a része teljesen elhibázott volt.

A szabadtéri játékoknak vannak csökönyös dogmatikusai. Ezek a dogmatikusok a magyar szabadtéri színjátszásnak, a szegedinek is, egy bizonyos irányt akarnak adni. Erre vigyázni kell. Nyíltan színt kell vallani. A szegedi játékoknak igenis az a hivatásuk, hogy kulturát terjesszenek. Ennek a hivatásuknak, amióta megvannak, eleget tesznek. De céljuk is van. Ez a cél: minél nagyobb lendíteni ennek a magára hagyott városnak vérszegény életén.

Nekünk idegenforgalom kell

s az izlés, a művészi lendület és a nagyotalkodás szempontjainak arra kell irányulniok s azt kell elérniök, hogy

Szegedet kitörölhetetlenül beegessék az európai köztudatba.

Csoda lesz, ha Szegedet idegenforgalmi centrummá lehet fejleszteni.

De ezt a csodát végre lehet és kell hajtani.

Közben beszélhetünk egyebekről is. Csinálhatunk is egyebet. Olyanokat is, amik tapasztalat és meggyőződés szerint nem vonzanak elég közönséget, amikre tehát föltétlenül ráfizetünk. De aki ilyen tanácsot ad, adjon pénzt is, vagy segítsen abban, hogy

a kormány ne hagyja teljesen ma-